

De elleve komuner i Val di Nievole

Buggiano

Comune di Buggiano

I år 200 før Kristus blev en tapper soldat tilbudt et stykke jord, som præmie for sin tapperhed. Han måtte frit vælge. Han bad om et, der kunne dækkes af en oksehud. Man mente, han var beskeden. Soldaten tog en oksehud og skar den i så tynde strimler, at den omringede et smukt højdedrag; Buggiano. Gennem Bojani-åbningen når man hen til Abadianu eller Abudius. I et dokument fra år 979, kaldes dette højdedrag Buzano. Stedet omtales igen fra år 1135, og dette lille, jordiske paradis indføres i krigsbegivenhederne i den toskanske middelalder. Et monument, der er værdt at besøge med øjne og hjerte, er *il Palazzo del Podestà* ("borgmesterens palads"), bygget i det 13. århundrede, måske på en befæstning fra den sene middelalder. På facaden er der ikke mindre end 57 våbenskjold i flerfarvet terrakotta. Mange af våbenskjoldene stammer fra familien Della Robbias florentinske værksted.

Chiesina Uzzanese

Comune di Chiesina Uzzanese

Chiesina Uzzanese er en ung by. Den opnåede først sin administrative selvstændighed i 1963. Den bevarer et vidnesbyrd om sine middelalderlige rødder i *lo Xenodochio*, en bygning der engang bestod af en kirke og af en bygning anvendt til forfriskningsområde for pilgrimme på rejse mod Rom. Hen mod det 14. århundrede udvikledes der omkring denne kirke et nyt beboelsesområde for landmænd, der dyrkede jorden, der var blevet fravristet mosens vande. I samme periode opstod der også beboelsesområder rundt om broen, bygget over floden Pescia, kaldt "uzzanese". Den moderne udvikling er under tiden blevet bestemt af det faktum, at byen befinder sig på Valdinievoles tværvæg, som er samlingspunkt for postvejene Lucchese og Pisana. I nyere tider krydses byen af motorvejen Firenze-Mare til fordel for de ihærdige beboeres arbejdsaktiviteter.

Lamporecchio

Comune di Lamporecchio

Giulio Rospigliosi (1600-1669) udnævnt Pave med navnet Clemente d. 9, berømt for at have været mægler for freden i Aquisgrana, ophavsmanden af "Pace Clementina", der formildede jansenisterne i Frankrig, bad Bernini om at bygge et hus til sig. 'Hvor?', spurgte Gian Lorenzo Bernini, der blandt andet har stået for et projekt til Louvre. 'Hvad mener du med hvor, Villa Rospigliosi skal bygges?', svarede Clemente, 'I Lamporecchio, for der laves den reneste altervin i hele Italien...' Man skal gå tilbage et par århundreder før år 1000, for at finde spor af et barbarisk *Lamprek*, måske en oversættelse af *Emporiculum*, lille marked, helt op til et dokument fra år 1056... I dag, med Lamporecchios blide bakker, stedets gode vin og traditionen for Sankt Birgitta (1302-1370), som her blandt disse blomster konsoliderede sine visioner og opfandt sin orden, Birgitta-søstre... her kan man indånde datidens blide fred i sjælen, den fred som menneskeligheden ønsker for sin fremtid.

Larciano

Comune di Larciano

En egn i Valdinievole, der ligger udtrakt over sletter og små bakker: fra Montalbanos østlige skråninger når egnen Padule di Fucecchio. I skridt med den økonomiske vækst har egnen også vedligeholdt et tæt bånd med bondeverdenen og dens værdier og traditioner. Landbruget er stadig en yderst vigtig virkelighed, hvor de væsentlige produkter er vin og olie. Der er forskellige teorier angående navnet "Larciano" og dets oprindelse. Det siges, at en centurion af *gens Laertia* i år 631, efter Roms grundlæggelse, bosatte sig på Montalbano og grundlagde en landsby derefter kaldt "Laertiano". I det første pålidelige dokument, der stammer fra år 942, kaldes stedet dog "Villa Larziana". Nogen antager derfor, at navnet stammer fra en antik familie, "Larzia", der i disse områder, i år 384 før Kristus, grundlagde en ny landsby med navnet "Villa Larziana". Det skriftlige dokument gør denne teori mere pålidelig, men alligevel kan navnets oprindelse også stamme fra tidligere tiders skovbevoksning af lærketræer (*larici*) i omegnen.

Massa e Cozzile

Comune di Massa e Cozzile

Kommunen Massa og Cozzile bestod i gammel tid af tre forskellige småbyer: Verruca, Massa og Cozzile. Endnu i dag symboliserer våbenskjoldet hver enkelt af de tre samfund: Verrucas kors, Cozziles lilje og Massas jernbeslåede stridskølle. Massa er en af de ældste bosættelser i Valdinievole, og stammer oprindeligt fra en landbrugsbedrift i perioden 3. til 4. århundrede efter Kristus. Dens romerske oprindelse bevidnes af mønter, umer til asker og umer med indskrifter, genfundet tæt på byen. De første oplysninger om "Massa sulla Borra" og slottet i Verruca stammer fra den anden halvdel af det 11. århundrede, mens Cozziles oprindelse med sikkerhed kan dateres til en senere periode. Massa og Cozzile var først besat af Longobarderne og derefter af Lucca. I perioden 1339-40 kom de under Firenzes herredømme. Endelig efter 1814 forblev Massa og Cozzile en selvstændig kommune.

Monsummano Terme

Comune di Monsummano Terme

Der er dokumenterede oplysninger om slottet i Montesummano fra år 1005. Højdedraget Monsummano ligger over for højdedraget Montevettolini, oprindeligt en lille middelalderby, der også blev underkastet florentinsk herredømme. I det 12. århundrede blev slottet i Montevettolini et tilflugtssted for politiske flygtninge fra Firenze og Lucca i løbet af de heftige strider mellem Guelfere og Ghibellinere. Monsummanos grundlæggelse er knyttet til storhertug Ferdinand og hans betroet arkitekt. Som følge af de mirakuløse begivenheder i de sidste årtier af det 15. århundrede, blandt andet det pludselige fremspring af en kilde på samme sted som det mirakuløse billede af den tilbedte Jomfru Maria i et tabernakel, pålagde Storhertugen i 1602 arkitekten Mechini at bygge en stor helligdom til ære for Madonnaen, kaldt *la Madonna della Fontenuova* (Madonnaen fra den nye kilde). Opdagelsen af kurbade-grotterne stammer fra det 18. århundrede. Disse grotter har særlige helbredende egenskaber: naturligt varme grotter, der i dag ligger ved siden af moderne kurbadeanstalter

Montecatini Terme

Comune di Montecatini Terme

I år 1000 havde Montecatini mere end tre kilometer bymure, syv byporte og 25 tårne. Det var 1000 år efter, at Catilina, den store oprører fra Ciceros Rom, besejret i slaget ved Pistoia, for sidste gang så solen på dette højdedrag. Højdedraget kaldtes, måske fra den tid, *Mons Catilinae*. Allerede dengang var kurbade-kilderne kendt af de største og første bygmestre i Terme, *romerne*. En central by i hjertet af Val di Nievole, der selv ligger midt i Toscana. Totusind år senere, tilbyder Montecatini utroligt smukke naturparker, det ideelle sted til at gå lange, betagende ture. En ekstraordinær hotelmodtagelse, resultatet af lang tids oplæring og erfaring. Et næsten uoverstigeligt bredt udbud af aktiviteter og kurbads-behandlinger. Alt dette samles i et amfiteater, skabt af en guddommelig hånd med grønne og blide bakker, omringet af byer og egne, der har skrevet historie i Val di Nievole og i Toscana

Pescia

Comune di Pescia

Byen Pescia, der regnes for at være Valdinievoles hovedby, har antikke middelalderrødder; byen deles i to af floden, og afmærkes præcist i to bydele: den "religiøse" del med katedralen og den "borgerlige" del med kommunepaladset, hvor den store plads strækker sig. Antikke paladser og elegante kirker karakteriserer den historiske bydel, der, på trods af at have været udsat for bemærkelsesværdige indgreb, stadig bevarer sin oprindelige form. De største turistattraktioner er *i Castelli della Valleriana* (slottene i Valleriana) og byen Collodi, der er verdensberømt, fordi forfatteren af Pinocchio antog sit efternavn efter byen. Endnu i dag er Pescia stadig et fascinerende sted, hvor dagene kan tilbringes mellem de omliggende grønne bakker og i de karakteristiske gader, der fortæller om flere århundreders historie. I dag er byen Pescia kendt for sin produktion og handel med blomster og planter fra central Italien

Pieve a Nievole

Comune di Pieve a Nievole

Byen tager navn fra det antikke sogn (*pieve*) i San Pietro a Neure, der befinder sig langs med retningslinjen Lucca – Pistoia på den antikke via Cassia. Det antages, at den blev grundlagt af biskoppen i Lucca, Frediano, måske før Valdinievole blev invaderet af longobarderne, i år 507. Som følge af de krigeriske begivenheder, der også vedrørte Valdinievole, mellem det 12. og det 15. århundrede, flytter sognepræsten til Montecatini i kirken San Michele, der med tiden antager hovedsognets navn, der senere dedikeres til Sankt Markus. Denne overgang, der er meget vigtig for stedets historie, afbildes symbolsk i kommunens våbenskjold, hvor Sankt Peters nøgler – Sankt Peter var en antik beskytter – holdes af evangelieforfatteren Markus' bevingede løve. Hen mod slutningen af det 15. århundrede, begynder Sankt Peters kirke at blive kaldt Sankt Markus, og først i 1908 får kirken i Pieve a Nievole endnu en gang lov til at hedde Sankt Peter.

Ponte Buggianese

Comune di Ponte Buggianese

Byens historie er ikke lige så antik som den i byerne på højdedragene, hvorfra Ponte Buggianese får sin oprindelse og sit navn. Den lille, fredlige sletteby gemmer på historie om århundreders strid og hårdt arbejde for at skabe en dyrkelig jord ud af mosens mudder. Fucecchio-søens tilbagetrækning og den påfølgende befolkning af sletten i Uzzano og Buggiano, medførte grundlæggelsen af Ponte Buggianese i det 15. århundrede. På stedet blev der også opført en lille kirke, der blev betalt af nybyggerne. Således fik denne lille landsby sin første form for institution som religiøst bondesamfund på sletten. Senere hen tænkte man på kommunens våbenskjold, og Kong Umberto den 1. sørgede for det med et dekret dateret d. 9. marts 1899: et våbenskjold delt i to, hvor der i første del er anbragt en rød okse på grøn mark, overvundet af en rød lilje. I den anden del er der en udsprungen lilje, halvt rød og halvt sølvfarvet

Uzzano

Comune di Uzzano

En teori angående oprindelsen af stednavnet Uzzano er, at navnet stammer fra en modig longobardisk hærfører, en vis Uzzo eller Uccio, der i en ubestemmelig tidsperiode grundlagde slottet. En anden teori er, at navnet Uzzano stammer fra det latinske verbum *urere*, på grund af et mærkeligt fænomen dokumenteret af Giovanni Boccaccio. Dette omhandler en lille flod på kommunens territorium, der som en vulkan udslyngede en stor mængde rullende sten forud for en ildstrøm. Derfra stammer stedets "talende" våbenskjold, der afbilder en flamme, der brænder mange træstubbe. Antallet af træstubbe er det samme som antallet af de "historiske" distrikter i kommunens territorium (Castello, La Costa, Botteghino, Terrarossa, Torricchio). En anden fortolkning af stednavnet, der videnskabeligt set er mere pålidelig, påstår, at det stammer fra romertiden. Navnene med endelsen *-ano*, som er meget udbredte i Valdinievole og i egnen omkring Lucca, stammer fra et romersk *predium*, det vil sige en jordlod, der tager sin ejers navn. Da Giacomo Puccini opholdt sig som gæst i Uzzano, i en oase af oliventræer og fred, komponerede han en del af *La Boheme*